

[Inge Krogh]

område. F. eks. er der en udvidelse af tilbagebetalingspligten fra 3 år til 5 år og en bestemmelse om, at kontanthjælp efter 3 måneder højest kan svare til de maksimale dagpenge. Og så spørger man: hvor er deres intentioner nu henne?

Venstre har talt meget om at øge forældrebetalingen for børns ophold på daginstitution, men nu, da der er forslag om det, trækker man sig tilbage. Man synes altså, det er for meget, at forældre med en socialindkomst på 140.000 kr. nu kan komme til at betale ca. 50 pct. af driftsudgifterne mod nu 35 pct. Man må spørge: hvor bliver venstres og de konservatives sparebestrebelse af? Men jeg vil indrømme, at det er vanskeligt at tage et ansvar, når der virkelig skal skæres ned.

Kristeligt folkeparti mener, at socialindkomsten er en retfærdigere indkomst at tildele sociale ydelser efter end den nuværende, og vi går ind for forslagene.

Lis Starcke (DR):

Som jeg allerede sagde ved anden behandling, ville retsforbundet have foretrukket, at man havde fået en skattereform, der gik helt til bunds, sådan at den havde overflødiggjort indførelse af begrebet socialindkomst, som har ført til begrebsforvirring hos mange.

Men da det ikke i december måned lykkedes at nå videre med hensyn til en skattereform, sådan at man virkelig havde kunnet bruge den skattepligtige indkomst som det redskab, der skulle bruges, når der skulle tildeles sociale ydelser, vil retsforbundet stemme for dette forslag. Vi mener, vi må i gang med at sørge for, at de sociale ydelser gives til dem, der virkelig trænger til hjælpen, og at de, der kan klare det selv, er med til at betale.

Jeg vil gerne sige om de øvrige forslag, at retsforbundet ikke kan stemme for forslag til lov om ændring af social bistand og ej heller for lovforslaget om invalidepensionen. Retfærdigvis skal det siges, at socialministeren har været imødekommende på flere områder, bl. a. med hensyn til, at pleje- og bistandstilæg bevares, selv hvor invaliditetsydelsen bortfalder ved øget indtægt hos vedkommende, samt med hensyn til en overgangsordning, når invaliditetsydelsen nedsættes. Men retsforbundet mener ikke, det er nok. Vi me-

ner, at disse to love betyder et tilbageskridt på dette felt. Den rette løsning mener vi havde været, at man ikke havde anvendt socialindkomstbegrebet over for pensionister og invalider.

Vi kan fra retsforbundets side f. eks. ikke billige – der er også andre, der har nævnt det – at § 48, stk. 1, ændres, sådan som det foreslås af forligspartierne. Det er det, der handler om den familie, som har et stærkt fysisk eller psykisk handicappet barn boende hjemme. Vi mener fra retsforbundets side, at den nødvendige merudgift til denne familie, som også selv er handicappet, skal betales i alle tilfælde.

Vi stemte også for det ændringsforslag, som gik imod, at socialministeren skulle bestemme, hvad der skulle betales til hjælpemidler fra den invalides egen side. Vi synes ikke, at disse to lovforslag er gode nok.

De resterende sociale love kan vi stemme for. Vi kan f. eks. ikke blive ophidset over, at forældre til børn skal betale noget mere for at få deres børn passet i institutionerne. Her er et område, hvor der er tale om raske forældre, og hvis de mener, at de ikke kan klare det, fordi de på anden måde beskattes for meget, er der ikke andet at gøre end at blive så politisk aktive, at de kan hjælpe med til at få den skattereform, som jeg startede mit indlæg med at omtale.

Lone Dybkjær (RV):

Der har været talt en hel del om børnefamilierne i dag, og bl. a. har fremskridtspartiet pludselig taget børnefamilierne i forsvar – i virkeligheden også til deres egen overraskelse – og det er egentlig det, der bringer mig herop, for jeg synes egentlig, at det er en helt urimelig debat, fremskridtspartiet fører på dette område.

Det er rigtigt, at også børnefamilierne bliver påvirket af disse lovforslag, men skal der spares, må alle her i landet, der har mulighed for det, være med til besparelserne. Det er simpelt hen nødvendigt i et land, som indimellem synger »når få har for meget og færre for lidt«. Hvis det var sådan, at vi havde en hel masse, der havde for meget, var tingene jo enklere, så kunne vi bare tage fra dem, men det har vi altså ikke.

Når man så fremhæver specielt børnetilskuddene og børnefamilierne, synes jeg nok,